

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Kier gjorde opmærksom paa, at der for det Firmas Vedkommende, han repræsenterer, er handlet under en Slags Tryk ogsaa fra danske Myndigheders Side. Ja vel, det vil ingen bestride, men det ændrer intet ved den Fortjeneste, den Margen, som netop deute Firma har haft, og det kan jo ikke være saaledes, at det ærede Medlems Firma skal gaa ud af en Periode, hvor Millioner af Mennesker har sat Livet til, med Millioner af Kroner som Ekstrafortjeneste paa en Krig, og det er efter min Opfattelse Hovedspørgsmaalet i hele denne Sag. Det drejer sig ikke om, hvorvidt man paa et eller andet Tidspunkt har faaet Henviisning fra danske Myndigheder, for det er en Sag for sig, men det drejer sig om Millionfortjenesterne, og det er dem man i Velanstændighedens Navn maa søge inddraget.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Fibiger): Jeg takker de ærede Ordførere, idet jeg vist kan konstatere, at der er Enighed her i Rigsdagen om, at der skal gennemføres en Lov, som tager Sigte paa, at der tilbagebetales en Del af de Penge, der er tjent ved Arbejder for den tyske Værnemagt. Saa langt er vi altsaa enige, men naar vi kommer til Enkeltheder, viser det sig, at der er noget divergerende Opfattelser. Og det var jeg egentlig ikke uforberedt paa, for det har været meget vanskeligt at finde frem til en Løsning af dette Problem. Der har været ført mange Forhandlinger; der har været ført Forhandlinger i Regeringen, med Partiernes Formænd og med Repræsentanter for alle Partierne for at prøve paa at finde frem til en Løsning, som man mente var rimelig. Det er det, der har været tilstræbt, og jeg kan give min fulde Tilslutning til det, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard sagde med Hensyn til Motivet til Fremsættelsen af disse Lovforslag. Og hvad Divergenserne angaar, er de maaske alligevel ikke saa store, som det kunde se ud til efter Forhandlingen her, for det er akkurat de samme Spørgsmaal, der kommer frem nu, som har været fremme under de Forhandlinger, vi førte ovre i Ministeriet med det Udvalg, der fra Rigsdagens Side deltog i Drøftelserne.

Der har været talt om, at man skulde have Sætserne gradueret. Det begyndte vi med, men det kunde der ikke blive Enighed om, og derfor gik man til at fastsætte den

bestemte Sats paa 4 pCt. i Lovforslaget om Avancebegrænsning. Derimod var man enig om at beholde Gradueringen i Forslaget om Tilbagebetaling. Naar saa mange skal være enige om en Sag, som Tilfældet er under de Forhold, vi arbejder under i denne Rigsdag, vil man forstaa, at det er noget vanskeligt at naa frem til et Resultat, navnlig naar nogen begynder at rokke ved de Ting, som man i Virkeligheden var enig om, dengang man var færdig ovre i Ministeriet, og ønsker at gaa tilbage til det oprindelige Forslag. Men jeg vil være uhyre forhandlingsvenlig paa de Punkter, blot der kan opnaas Enighed om Lovforslagene, for det er jo Forudsætningen for, at vi kan faa dem igennem. Og jeg tror, at alle Parter, baade her i Rigsdagen og ude i Landet — og ogsaa de Mennesker, det angaar — er bedst tjent med, at Sagen faar en Løsning og faar den nu. Naar Lovene er vedtaget, vil vi da være klar over, at først har vi faaet to Love, der er Straffelove, og derefter disse to Love, der angaar Tilbagebetaling af noget af den Fortjeneste, der er opnaaet ved Arbejde for Tyskerne. Og saa maa det være forbi; saa er vi ude over hele Diskussionen og Pressekampagnen om disse Spørgsmaal, som jeg tror trænger til Ro. Det trænger vi i øvrigt til paa forskellige Omraader, men Ro bliver der vel ikke, før Valget er overstaaet — saa vil jeg imidlertid haabe, at der bliver det. Derfor vil jeg meget indtrængende henstille til Partierne her i Rigsdagen, at man ser at enes om de to Lovforslag, saa at vi kan faa dem vedtaget i denne Rigsdagssamling.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard spurgte, om det virkelig var Mening at disse Lovforslag skal være færdige i denne Uge. Rigsdagssamlingen slutter, som man vist ved, paa Mandag, som er sidste Frist. Saa er denne Rigsdagssamling færdig, og det vil altsaa sige, at der er 3 Dage endnu til at behandle Forslagene i; hvis de ikke er færdige paa det Tidspunkt, da Rigsdagssamlingen er forbi, bliver de næppe gennemført, da jeg ikke regner med, at de vil blive fremsat af mig i den nye Rigsdagssamling.

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder angaaende de Ting, der er sagt, for dem mener jeg man, som Forholdene ligger, hvis der skal opnaas Enighed, maa se at tale sig til Rette om. Jeg tilløjer igen, at jeg er villig til Forhandling paa forskellige Punkter, bl. a. med Hensyn til, hvad det ærede Medlem Hr. Vagn Bro var inde paa i Forbindelse med det første Lovforslag, hvorvidt Afgørelsen skal ske ved Domsmagten — hvis der kan opnaas Enighed herom, vil jeg gerne gaa med til det.